

(א) חספתא פ"ג, (ב) חספתא
(ג) חספתא, (ד) חספתא

לעזי רש"י

ארישטיש. נעורת.

רבינו חננאל

ושקלינן וטרטין ותרביצין
כירה שהסיקה בגפת או
בצעים אסור להחזיר, אבל
לשהות משהין בה אפי"פ
שאינה גרופה ולא קטומה
בין בחבשיל בין חמין
כחנניה. ואפי"פ דגרופה
אמרינן טוב תא שמע
ב' כירות המאמימות אחת
גרופה וקטומה ואחת
שאינה גרופה ולא קטומה
כלום, לר' יהודה אליבא
דבית הלל משהין ע"ג
גרופה וקטומה חמין אבל
לא בחבשיל, ולב"ש לא
כלום, לר' יהודה אליבא
דב"ש משהין חמין אבל לא
בחבשיל וביה חמין וחבשיל.
ביש אומרים נוטלין חמין
אבל לא (בחבשיל) מחזירין,
וביה [אומרים] נוטלין ואף
מחזירין. בשלמא אי אמרת
מחזירין לשהות ע"ג גרופה
וקטומה, מתני' ר' יהודה
היא, אלא אי אמרת להחזיר
היא, אבל לשהות בישא
משהין חמין ובהא חמין
וחבשיל אף על פי שאינה
גרופה ולא קטומה, מני
מחזירין אי ר' מאיר קשא
לביש בחדא דמתניתין
דקתני בישא חמין אבל
לא בחבשיל, ורבי מאיר
קתני לביש ולא כלום.
ולב"ה בתורת דר' מאיר
קתני לביש משהין חמין
אבל לא בחבשיל, ומתניתין
קתני לביש חמין וחבשיל,
ותוב דרבי מאיר קתני דברי
הכל לא יחזיר ומתניתין
קתני לביש אף מחזירין, אי
לבי יהודה קשיא גרופה
וקטומה דכי קתני חבשיל,
לביש חמין לביש חמין
וחבשיל, בגרופה וקטומה
קתני ומתניתין אפי"פ שאינה
גרופה וקטומה. ושנינן
לעולם אימא לך להחזיר
תנן ותנא דידן סבר לה
כרבי יהודה בחדא ופליגי
עליה בחדא, ופשוטה היא.
ועמדה דמתניתין להחזיר
תנן. וכעשי יש מי שאומר
כיון דלא איפשיטא בהדיא
להחזיר, אשנינן לא סמיכין
[נוטקין] מתניתין לשהות.
ויש מי שאומר הלכה
להחזיר תנן ומפסיגיה ליה
הא דר"א יוחנן כירה
שהסיקה בגפת ובעצים
משהין עליה חמין שלא
הוחמו כל צורכין וחבשיל
שלא בישל כל צורכין, עקר
לא יחזיר וקטור עתה
להחזיר תנן כו'. ועוד
דאמר רבא תרתייהו גננה,
ואמרין מכדי תרתייהו
גננה, ר' יוחנן מאי אתא
לאשמעינן, ואמר דייקא
דמתניתין קמ"ל, ש"מ דרבי
יוחנן סבר דייקא דמתניתין
להחזיר הוא. א"ש שהיה זה
אינה הטמנה אלא כגון
כסא של ברזל והקדיחה
וישבת עליה והיא תלויה
או באבנים [אן] כיוצא בה,
אבל הטמנה ע"ג גחלים
דברי הכל אסור דק"ל
הטמנה בדבר המוסף אסור
ואפילו כבדו יום. אישעיא
לחו מהו לסמוך לה, תוכה
וגבה אסור אבל לסמוך
ש"י, או דילמא לא שניא.
ופשוטא מהא דתנא כירה
שהסיקה בגפת ובעצים
סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

לעולם אימא לך להחזיר תנן. ואילו לשהות אפי"פ שאינו גרופ ושרי:
הך חזרה דאמרי לך. לא יחזיר עד שיגרופ דכי גרופ מיהא שרי:
לאו דברי הכל היא. ולבית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שרומא
דמתני' אלא על גבה דלא נפיש הבלא כולי האי אכל תוכה אסור:
אי אמרם בשלמא להחזיר תנן. אכל

כירה פרק שלישי שבת

לז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת
הלכה י' סתם לאזין סה
טו"ש"ע א"ח ר"ג רנ"ג טע"ף
כ:
ג ב שס טע"ף ר"ג בגי"ה:
ד ג מ"י שס הלכה י' טו"ש"ע
שס טע"ף פ:
ה ד מ"י שס הלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה א"ח וכו'
דלי להחזיר קמא אבל לשהות:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ליעולם וכו'
זהו חספתא פ"ג בהגהות. ענין
מ"ה חספתא מגילה דף ע"ט
ע"ג ד"ה דילמא:

תוס' ישנים

א ואפשר דרב מוקי מתני'
להחזיר אכל לשהות אפילו
כירה גרופה שרי מנטמק
ועל לו ולרבי יוחנן אפי'
מנטמק ויפה לו:

מוסף חספתא

(א, ד) מהא שמע
דהלכתא כחנניה, דאי לא,
אמאי דחיק נפשי
למאירא לחסורי למתני,
לימא להשהות תנן ואחיא
מתני' כפשוטה, אלא. חי
הק"ש. ב. אלמא שרי
להשהות אפי' בתוך
התנור שאינו גרופ. תוס'
ה"ש"ע. ג. כיון דבער"ש
למאירא לחסורי למתני,
איידי. תוס' ה"ש"ע.
ד. [ב] שבת. תוס' ה"ש"ע.
ה. כיון דשרי כשהגיע
למאכל ביד ואפי"פ,
שצריך בשול, כבדא הוא
דכל שכן. יע"ש"ע.
ו. ואוקימנא כד שצורלו
ממאכל ביד. יע"ש"ע.
ז. לשהות בכירה שאינה
גרופה. יע"ש"ע. ח. ומאן
דאסר בהדיא, לא אסר
אלא אליבא דרבנן דפליגי
עליה. דחננאי. יע"ש"ע.
ט. הלכך ל"ק מידי היכי
ותסיק אדעת' לממר
להחזיר תנן, דאפי' כי
אמרי לשהות תנן לא סיל
כמתני'. תוס' ה"ש"ע.

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא כו'. א"פ משום דקיי"ל
כחנניה כמו שאפרש בע"ה דחיק לאוקמנא מתני' כוותיה:
א"כ להחזיר תנן היינו דשני בין תוכה לע"ג גבה. פ"י צקונטרס
משום דלי להחזיר תנן (א) ל"כ לשהות משהין אפילו צאינה
גרופה להכי שני צין מוכה דהוי מנטמין

ממש צרמך לעל גבה וקשה להר"ח
לחנניה אפילו מוכה משהין אפי'
צאינה גרופה דהא תנן (לעל דף י"ט):
ולא חזרה על גבי גחלים אלא עד
שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי
אע"ג דחזרה צמורה היא^א וצלאו הכי
אורי"י דחננס דחק רש"י לפרש כן
דאיכא למימר שפיר היינו דשני לן צין
מוכה לעל גבה מהא דשרי להחזיר
בגרופה וצהההא דקא לא ניחא
ליה לחלק^ב אכל צהמורה^ג ניחא ליה שפיר
לחלק כדמוכח צמאי דמשני מי סברת
ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה
לר"י (א) היכי צעי למימר אליבא דרב
דמתניתין להחזיר תנן אס כן אמר
מתניתין כחנניה ורב דלא כחנניה דהא
חנניה^ה שרי צמנטמק ויפה לו דהא
תנן (ס) אין לולין צער וצילה אלא
כדי שזלו מבעוד יוס' אמר חנניה
וצילה אמרינן לקמנו^ו דמנטמק ויפה לו
הוא ורב אסר לקמנו^ז דמנטמק ויפה לו^ח
וי"ל דצלאו הכי לא סבר לה רב כשום
תנא דהא ר"מ ור' יהודה אסרי צאינה
גרופה אפילו צמנטמק ורע לו ורב
שרי צמנטמק ורע לו אפילו צאינה
גרופה ובגרופה לא אשכחן שום אמורא
דאסר אפילו ופליגי ור' יהודה רב קאי
אמילתיה דרבי יוחנן דאריי צאינה
גרופה^ט וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין
ומצטיל שצישל כל צרכו צאינה גרופה
אכל לא צישל כל צרכו אסור לא אשכחן
תנא דסבר הכי:

מהו צמנטמק. צאינה גרופה קציע
ואי מתניתין להשהות תנן קא
צעי להשהות ולהחזיר ואי להחזיר תנן
ושרי להשהות אפי' מוכה וגבה צעי
להחזיר ולהשהות היכא שאינו מצושל
כמאכל צן דרוסאי:

תא שמע כירה שהסיקה כו'.
ומסיק דשרי לסמוך ומכל
מקום אין ללמוד מאלן לסמוך
אכל האש דשאני הכא לדופני כירה
מפסיקין צינו ולשא:

שמע
וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות נמי גרופ וקטום אין אי לא איבעיא
לחו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל לסמוך בה שפיר דמי או דילמא
לא שניא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטומה ואף על גב דקא סליק ליה
הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמידליא שליט בה אוירא תא שמע
דאמר רב ספריא אמר רב חייא קטמה ונתלכתה סומכין לה ומקיימין עליה
ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך נמי קטמה אין לא קטמה לא
ולטעמיד נוטלין ממנה דקתני קטמה אין לא קטמה לא אלא תנא נוטלין משום
מחזירין הוא תנא סומכין משום מקיימין הכי השתא התם נוטלין ומחזירין
בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אלא הכא סומכין בחד מקום הוא
ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש^א כירה שהסיקה בגפת ובעצים
סומכין לה ואין מקיימין א"כ גרופה וקטומה יגחלים שעממו או שנתן עליה
נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר ר' יצחק בר נחמני א"ר אושעיא
קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכין ותבשיל שבישל כל צורכו
שמע

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחסרא
והכי קתני כירה שהסיקה בקש ובגבבא
מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר
עד שיגרופ או עד שיתן את האפר אבל
לשהות משהין אפי"פ שאינו גרופ ואינו קטום
ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל
לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא
מחלוקת בית שמאי ובית הלל אומרים
אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר המא
בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל
לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן
היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת
לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי
סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא א"ר ובית
הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר
רב המא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על
גבה אבל תוכה אסור^א תא שמע יב' כירות
המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה
וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה ואינה
קטומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים
ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא
תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי
מאיר רבי יהודה אמר בית שמאי אומרים
חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים
חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין
אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף
מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני'
מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר
תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר
אי רבי מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל
בחרתי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה
לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר
לה כרבי יהודה בחדא ופליגי עליה בחדא
סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמין ותבשיל
ונוטלין ומחזירין ופליגי עליה בחדא דאילו
תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרופ

סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.